

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23.09.2020, sp. zn. 8 Tdo 838/2020, ECLI:CZ:NS:2020:8.TDO.838.2020.1

Číslo: 13/2021

Právní věta: Přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku je trvající trestný čin. Jestliže se v průběhu páčání tohoto přečinu pachatel dopustí trestného činu krádeže podle § 205 tr. zákoníku, nejsou tyto trestné činy spáchány v jednočinném, nýbrž ve vícečinném souběhu.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 23.09.2020

Spisová značka: 8 Tdo 838/2020

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Krádež, Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, Souběh (konkurence) trestných činů, Trvající trestný čin

Předpisy: § 205 tr. zákoníku
§ 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud k dovolání nejvyššího státního zástupce podanému v neprospěch obviněného M. A. zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2020, sp. zn. 7 To 79/2020, jako odvolacího soudu v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 3 T 60/2019, a Městskému soudu v Praze přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. 1. 2020, sp. zn. 3 T 60/2019, byl podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku zrušen výrok o vině přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, kterým byl obviněný M. A. uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, který nabyl právní moci dne 4. 4. 2019, celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedených výrociích o vině svůj podklad. Obviněný M. A. byl dále uznán vinným pod bodem 1. přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku, pod bodem 2. pokračujícím přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

2. Přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku se měl dopustit tím, že dne 10. 9. 2018 ve 22:54 hodin v XY v prostorách provozovny H. v L. využil nepozornosti poškozeného S. W. J., který v uvedené době seděl při jednom ze stolů a přes opěradlo židle, na níž seděl, měl zavěšený svůj batoh, přisedl si do bezprostřední blízkosti poškozeného a v nestřeženém okamžiku mu z prostoru opěradla židle nepozorovaně odcizil batoh zn. Prada tmavě zelené barvy v hodnotě 10 000 Kč, ve kterém měl poškozený uložen svůj cestovní pas, koženou peněženku zn. Mont Blanc bez hodnoty obsahující finanční hotovost ve výši 400 Euro, což podle přepočtu aktuálního kurzovního lístku České národní banky odpovídá částce 10 260 Kč, a tímto jednáním způsobil poškozenému S. W. J. škodu v celkové výši nejméně 20 260 Kč.

3. Přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku měl obviněný spáchat tím, že:

a) dne 10. 9. 2018 ve 22:54 hodin se zdržoval na území České republiky, a to v XY v prostorách provozovny H. v L., přestože si byl vědom toho, že mu byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 11. 2005, sp. zn. 19 T 207/2005, který nabyl právní moci dne 17. 2. 2006, uložen mimo jiné trest vyhoštění na dobu neurčitou;

b) i když si byl vědom skutečnosti, že mu byl opakovaně uložen trest vyhoštění z území České republiky, naposledy pak pod identitou M. A., alias S. K., mu byl uložen trest vyhoštění na dobu neurčitou rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 11. 2005, sp. zn. 19 T 207/2005, který nabyl právní moci ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2006, sp. zn. 7 To 24/2006, přičemž po posledním výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13. 2. 2008, sp. zn. 4 T 7/2007, ve výměře 10 let, podepsal dne 3. 8. 2017 při propuštění na svobodu prohlášení, že při realizaci trestu vyhoštění nebude činit problémy, přesto z České republiky nevycestoval, aniž mu v tom cokoli bránilo, na jejím území se neoprávněně zdržoval a dne 26. 1. 2019 v 17:33 hodin byl v XY v prodejně Billa, kde se dopustil drobné krádeže zboží, kontrolován hlídkou Policie České republiky a zadržen.

4. Obviněný M. A. (dále též jen „obviněný“) byl výše uvedeným rozsudkem podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 45 odst. 1 a § 43 odst. 2 tr. zákoníku odsouzen k společnému a souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 13 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestu v trestním příkaze Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, který nabyl právní moci dne 19. 12. 2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

5. Proti uvedenému rozsudku soudu prvního stupně podala státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 odvolání směřující proti výroku o vině i trestu, a to v neprospěch obviněného.

6. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2020, sp. zn. 7 To 79/2020, byl k odvolání státní zástupkyně podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. napadený rozsudek soudu prvního stupně zrušen v celém rozsahu. Podle § 259 odst. 3 tr. ř. bylo znovu rozhodnuto tak, že podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku byl zrušen v trestním příkaze Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, výrok o vině pokračujícím trestným činem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, spáchaným s ním v jednočinném souběhu, a celý výrok o trestu ohledně obviněného M. A. Tento obviněný byl uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku a odsouzen podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 45 odst. 1 a § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému a společnému trestu za pokračování v trestném činu v trvání 13 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl zrušen výrok

o trestu v rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

7. Přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku se měl obviněný podle zjištění odvolacího soudu výroky pod bodem I. dopustit tím, že:

1. dne 10. 9. 2018 ve 22:54 hodin v XY v prostorách provozovny H. v L. využil nepozornosti poškozeného S. W. J., který v uvedené době seděl při jednom ze stolů a přes opěradlo židle, na níž seděl, měl zavěšený svůj batoh, přisedl si do bezprostřední blízkosti poškozeného a v nestřeženém okamžiku mu z prostoru opěradla židle nepozorovaně odcizil batoh zn. Prada tmavě zelené barvy v hodnotě 10 000 Kč, ve kterém měl poškozený uložen svůj cestovní pas, koženou peněženku zn. Mont Blanc bez hodnoty obsahující finanční hotovost ve výši 400 Euro, což podle přepočtu aktuálního kurzovního lístku České národní banky odpovídá částce 10 260 Kč, a tímto jednáním způsobil poškozenému S. W. J. škodu v celkové výši nejméně 20 260 Kč;

2. spolu s již pravomocně odsouzeným M. K. D. dne 6. 12. 2018 v 15:00 hodin v XY v kavárně „P.“ po společné předchozí domluvě odcizili M. M. finanční hotovost ve výši 30 Euro tak, že M. K. D. sáhl do náprsní kapsy bundy poškozeného, kterou měl přehozenou přes opěradlo židle, a vyndal hotovost ve výši 30 Euro, kterou si uschoval, přičemž po celou dobu obviněný M. A. jeho jednání kryl svým tělem a pozoroval okolí, zda je někdo nesleduje, poté z kavárny společně odešli a následně byli zadrženi policií, a způsobili tak M. M. škodu ve výši 777 Kč (převzato z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018).

8. Dalším výrokem odvolací soud rozhodl tak, že podle § 223 odst. 1 tr. ř. z důvodu podle § 11 písm. h) tr. ř. zastavil trestní stíhání obviněného pro skutky kvalifikované jako trestné činy maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, jichž se měl obviněný dopustit tím, že:

1. dne 10. 9. 2018 ve 22:54 hodin se zdržoval na území České republiky, a to v XY v prostorách provozovny H. v L., přestože si byl vědom toho, že mu byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 11. 2005, sp. zn. 19 T 207/2005, který nabyl právní moci dne 17. 2. 2006, uložen mimo jiné trest vyhoštění na dobu neurčitou;

2. nejméně dne 6. 12. 2018 se neoprávněně zdržoval na území České republiky, ačkoliv si byl vědom skutečnosti, že mu byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 11. 2005, sp. zn. 19 T 207/2005, který nabyl právní moci dne 17. 2. 2006, uložen mimo jiné trest vyhoštění z území České republiky na dobu neurčitou (tento dílčí útok byl převzat z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018).

II.

Dovolání a vyjádření k němu

9. Proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2020, sp. zn. 7 To 79/2020, podal nejvyšší státní zástupce (dále též „dovolatel“) v neprospěch obviněného dovolání. Odkázal v něm na důvody uvedené v § 265b odst. 1 písm. f) a g) tr. ř., neboť napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o zastavení trestního stíhání, aniž byly splněny podmínky pro takové rozhodnutí, a toto rozhodnutí spočívá na jiném nesprávném hmotněprávním posouzení.

10. Dovolatel nesouhlasí se závěry odvolacího soudu, které jej vedly k zastavení trestního stíhání a uložení souhrnného trestu ve vztahu k soudním rozhodnutím ve věci Obvodního soudu pro Prahu 1

vedené pod sp. zn. 6 T 9/2019. Dovolatel poukázal § 12 odst. 11 tr. ř. a § 314b odst. 1 větu druhou tr. ř., přičemž ustanovení § 12 odst. 11 tr. ř. se vztahuje nejen na pokračování v trestné činnosti ve smyslu § 116 tr. zákoníku, ale i na pokračování v trestných činech hromadných a trvajících (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2011, sp. zn. [6 Tdo 581/2011](#)). Ve věci, v níž bylo konáno zkrácené přípravné řízení, vzniknou ve zjednodušeném řízení před soudem jeho účinky až doručením návrhu na potrestání soudem obviněnému do vlastních rukou.

11. Rozhodnutí odvolacího soudu je podle dovolatele rozporné již z toho důvodu, že tento soud ve výroku svého rozhodnutí (byť tento údaj není obligatorní náležitostí výroku odsuzujícího rozsudku ve smyslu § 122 odst. 1 tr. ř.) výslovně uvedl, že trestné činy, kterými byl obviněný M. A. uznán vinným rušenými výroky trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, byly spáchány v jednočinném souběhu. Odvolací soud tedy vyslovil, že přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku byly spáchány jedním skutkem. Pokud tedy odvolací soud obviněného uznal vinným trestným činem krádeže, jehož se dopustil skutkem spáchaným dne 6. 12. 2018, a současně zastavil jeho trestní stíhání pro skutek spočívající v tom, že se dne 6. 12. 2018 zdržoval na území České republiky, pak obviněného pro (podle jeho závěrů) tentýž skutek současně jednak odsoudil a jednak zastavil trestní stíhání. Totéž platí i ve vztahu ke skutku spáchanému dne 10. 9. 2018, kde odvolací soud uznal obviněného vinným krádeží spáchanou v restauraci L. v XY a současně zastavil trestní stíhání pro skutek spočívající v tom, že se obviněný v inkriminované době zdržoval na území České republiky.

12. Dovolatel vytkl, že odvolací soud, stejně jako předtím soud prvního stupně, nepřihlížel k účinkům podle § 12 odst. 11 tr. ř. Odvolacímu soudu lze přisvědčit v tom směru, že trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku je trestným činem trvajícím. Obviněný se dopouštěl tohoto trestného činu jediným kontinuálním jednáním, když po propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého mu ve věci Městského soudu v Praze vedené pod sp. zn. 4 T 7/2007 z území České republiky nikdy nevycestoval a neoprávněně se zde zdržoval, čímž udržoval protiprávní stav spočívající v nerespektování uloženého trestu vyhoštění. Takovéto jednání nelze rozdělit na jednotlivé dílčí útoky.

13. Řízení vedenému u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 8 T 132/2018 předcházelo zkrácené přípravné řízení vedené u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 pod sp. zn. 1 ZK 256/2018, přičemž návrh na potrestání obviněného M. A. pro přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku byl Obvodnímu soudu pro Prahu 2 doručen dne 8. 12. 2018. Soud pak doručil tento návrh obviněnému do vlastních rukou dne 9. 12. 2018. Pokud tedy obviněný M. A. i po dni 9. 12. 2018 nadále setrval na území České republiky, je toto jednání ve smyslu § 12 odst. 11 tr. ř. nutno posoudit již jako nový skutek.

14. Jestliže byl obviněný M. A. rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019, uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, který spáchal nejméně dne 26. 1. 2019, pak takovéto soudní rozhodnutí nemohla založit překážku věci rozsouzené ve smyslu § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. ve vztahu ke skutku spočívajícímu v nerespektování uloženého trestu vyhoštění a neoprávněném pobytu na území České republiky v době před 9. 12. 2018, resp. podle výroků soudních rozhodnutí ve dnech 10. 9. 2018 a 6. 12. 2018. Nebylo tudíž důvodu k tomu, aby pro jednání předcházející uvedenému datu 9. 12. 2018 bylo trestní stíhání obviněného M. A. zastaveno jako nepřipustné podle § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř.

15. Podle mínění nejvyššího státního zástupce však správně nepostupoval odvolací soud ani při rozhodování o trestu. Za rozhodný časový mezník pro posouzení podmínek pro ukládání souhrnného

trestu je nutno považovat datum 9. 12. 2018, neboť tohoto dne byl obviněnému M. A. doručen trestní příkaz ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 8 T 132/2018. Trestní příkaz má povahu odsuzujícího rozsudku, přičemž účinky spojené s vyhlášením odsuzujícího rozsudku nastávají ve smyslu § 314e odst. 8 tr. ř. doručením trestního příkazu obviněnému. Datum 9. 12. 2018 je tedy nutno považovat též za datum prvního vyhlášení odsuzujícího rozsudku ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku.

16. Skutek, kterým byl obviněný uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019, byl spáchán až po tomto datu, konkrétně dne 26. 1. 2019. Se skutky, pro které byl obviněný stíhán v nyní posuzované věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 3 T 60/2019 (k němuž došlo dne 10. 9. 2018), jakož i ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 8 T 132/2018 (k němuž došlo dne 6. 12. 2018), tudíž první zmíněný skutek nemohl být v souběhu. V tomto ohledu ovšem nepostupoval správně ani soud prvního stupně, který sice ukládal souhrnný trest ve vztahu k trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, avšak zároveň i jako trest společný též za (přejatý) skutek, který byl spáchán po tomto datu. Uložení souhrnného, popřípadě společného trestu tak v nyní posuzované věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 3 T 60/2019 přicházelo v úvahu výlučně ve vztahu k trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, který nabyl právní moci dne 19. 12. 2018.

17. Dovolání bylo podáno z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 písm. f) a g) tr. ř. v neprospěch obviněného, neboť nejvyšší státní zástupce má za to, že v důsledku postupu odvolacího soudu obviněný unikl trestní odpovědnosti za část spáchané trestné činnosti. Trest pak měl být obviněnému v nyní posuzované trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 3 T 60/2019 ukládán bez toho, že by byl současně zrušen výrok o trestu v rozsudku téhož soudu ze dne 25. 2. 2019 pod sp. zn. 6 T 9/2019. S ohledem na možnost posouzení přečinů podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku a § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku jako deliktů spáchaných v jednočinném souběhu a pro účely nového posouzení pokračování v trestném činu je však dovolání podáváno proti napadenému rozsudku v celém jeho rozsahu, tedy i proti odsuzujícím výrokům. Z hlediska procesní ekonomie přitom postačí zrušení toliko napadeného rozsudku Městského soudu v Praze, když nápravu je možno učinit i v rámci nového odvolacího řízení.

III. Důvodnost dovolání

18. Nejvyšší soud přezkoumal podle § 265i odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž bylo dovolání podáno, v rozsahu a z důvodů uvedených v dovolání, jakož i řízení předcházející napadenému rozhodnutí, a shledal, že dovolání nejvyššího státního zástupce je důvodné.

19. Nejvyšší státní zástupce odkázal na dovolací důvody uvedené v ustanovení § 265b odst. 1 písm. f) a g) tr. ř. Podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. lze dovolání podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotněprávním posouzení. Za jiné nesprávné hmotněprávní posouzení ve smyslu důvodu dovolání uvedeného v ustanovení § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. je možno, pokud jde o výrok o trestu, považovat jen jiné vady tohoto výroku záležející v porušení hmotného práva, než jsou otázky druhu a výměry trestu, jako je např. pochybení soudu v právním závěru o tom, zda měl či neměl být uložen souhrnný trest nebo úhrnný trest, popřípadě společný trest za pokračování v trestném činu, apod. (viz rozhodnutí uveřejněné pod č. 22/2003 Sb. rozh. tr.). Z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř. lze dovolání podat, jestliže bylo rozhodnuto (mimo jiné) o zastavení trestního stíhání, aniž byly splněny podmínky pro takové rozhodnutí. Je tudíž zjevné, že dovolatelem uplatněné námitky lze podřadit pod tyto dovolací důvody.

20. Z hlediska napadeného rozsudku, obsahu dovolání a deklarovaných dovolacích důvodů je významná otázka, zda byly splněny zákonem stanovené podmínky uvedené v § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. pro zastavení trestního stíhání pro skutek, popsany v rozsudku odvolacího soudu a kvalifikovaný jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. ř., a zda odvolací soud správně posoudil otázku souběhu trestných činů a zákonné předpoklady pro ukládání souhrnného trestu, konkrétně jestli byl relevantním v tomto kontextu právě rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019.

21. V daných souvislostech je namístě z obsahu spisového materiálu rekapitulovat, že na obviněného byla u Obvodního soudu pro Prahu 1 (pod sp. zn. 3 T 60/2019) dne 10. 12. 2019 podána obžaloba pro skutek kvalifikovaný jako dílčí útok pokračování v přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku spáchaný v jednočinném souběhu s přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, a to dílem ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, jehož se měl obviněný dopustit dne 10. 9. 2018 v provozovně H. v L. v XY, popsany v zásadě shodně se skutkem pod bodem 1. ve výroku o vině v rozsudku soudu prvního stupně i odvolacího soudu, a dále pro skutek z téhož dne, jímž se měl dopustit přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku.

22. Soud prvního stupně, jde-li o skutek kvalifikovaný jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku, nepřisvědčil žalobnímu návrhu co do rozsahu odcizených věcí, upravil jejich okruh ve prospěch obviněného, a neztotožnil se ani s právním posouzením skutku jako dílčího útoku pokračování v přečinu krádeže podle § 205 tr. zákoníku, měl-li být jeho dalším dílčím útokem ten útok, který je veden v trestním příkaze Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, doručeném obviněnému téhož dne. Podle soudu prvního stupně nebyly splněny podmínky pokračování v trestném činu uvedené v § 116 tr. zákoníku, poněvadž nebyl dán stejný nebo podobný způsob provedení, když předchozí trestnou činnost, za niž byl obviněný odsouzen trestním příkazem pro Prahu 2 pod sp. zn. 8 T 132/2018, spáchal ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, což vylučuje znak pokračování. Ke skutku kvalifikovanému jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku vyložil, že jednání takto kvalifikované v žalobním návrhu posoudil jako dílčí útok pokračování v tomto přečinu, přičemž za další dílčí útok byl obviněný již odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 6 T 9/2019.

23. Odvolací soud shledal, že přezkoumávaným rozsudkem soudu prvního stupně bylo porušeno ustanovení trestního zákoníku. Konstatoval, že obviněný se na území České republiky nepřetržitě zdržuje již od 2. 8. 2017, kdy byl propuštěn z výkonu dlouhodobého nepodmíněného trestu odnětí svobody, který mu byl uložen za trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zák. účinného do 31. 12. 2009 ve věci Městského soudu v Praze vedené pod sp. zn. 4 T 7/2007. Dále připomněl obsah soudních rozhodnutí v souvisejících trestních věcech vedených u Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 8 T 132/2018 a Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 6 T 9/2019.

24. Podle odvolacího soudu žalovaný přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku je přečinem trvajícím. Má za to, že ve věci jde o překážku věci rozsouzené a že odvolacímu soudu nezbyvá nic jiného, než podle § 223 odst. 1 tr. ř. z důvodu § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. trestní stíhání zastavit. Ačkoli to odvolací soud výslovně neuvedl, je z kontextu odůvodnění jeho rozhodnutí zřejmé, že za překážku věci rozsouzené považoval odvolací soud pravomocná soudní rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 6 T 9/2019. Do výroku o zastavení trestního stíhání odvolací soud zahrnul jak dílčí část trvajícího skutku, kterým byl obviněný M. A. uznán vinným v nyní posuzované trestní věci rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. 1. 2020, sp. zn. 3 T 60/2019, tak i dílčí část trvajícího skutku, pro nějž byl obviněný odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018.

25. Na rozdíl od soudu prvního stupně posoudil odvolací soud jednání popsané původně pod bodem 1. výroku o vině v rozsudku soudu prvního stupně (krádež dne 10. 9. 2018 v provozovně H. v L. v XY) jako dílčí útok pokračujícího trestného činu krádeže podle § 205 tr. zákoníku, za jehož další útok byl obviněný odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018. Odstranil tak zjevné pochybení soudu prvního stupně při výkladu podmínek pokračování podle § 116 tr. zákoníku, protože spolupachatelství jistě není na překážku závěru o stejném nebo podobném způsobu provedení činu (soud prvního stupně patrně zaměnil spolupachatele a účastníka). Vzhledem k tomu odvolací soud zrušil výrok o vině „pokračujícím trestným činem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, spáchaným s ním v jednočinném souběhu“ i o trestu v tomto trestním příkazu, a dospěl k závěru, že je třeba obviněnému za pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku uložit společný trest. Odvolací soud dále uzavřel, že je dán vztah souběhu tohoto přečinu krádeže ve vztahu k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, jímž byl obviněný uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, a proto obviněnému uložil za tyto sbíhající se trestné činy společný a souhrnný trest odnětí svobody.

26. Závěry odvolacího soudu však nelze zcela akceptovat, a to ani co do jeho úsudku o splnění zákonných podmínek pro ukládání souhrnného a společného trestu za současného zrušení výroku o trestu v rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019, ani co do jeho výkladu podmínek pro zastavení trestního stíhání z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. pro skutky kvalifikované jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, jichž se měl dopustit dne 10. 9. 2018 a nejméně dne 6. 12. 2018. Námitky nejvyššího státního zástupce jsou totiž opodstatněné.

27. V daných souvislostech nutno uvést, že trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, který nabyl právní moci dne 19. 12. 2018, byl obviněný M. A. uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku (soud neuvedl, že byly spáchány v jednočinném souběhu), přičemž oba přečiny byly podle výroku o vině označeného trestního příkazu spáchány dne 6. 12. 2018. Uvedený trestní příkaz stejně jako návrh na potrestání byly obviněnému doručeny dne 9. 12. 2018. Zde je nezbytné pro úplnost poznamenat, že pokud se ve věci konalo zkrácené přípravné řízení, trestní stíhání se zahajuje doručením návrhu na potrestání soudu, k čemuž došlo dne 8. 12. 2018 (§ 314b odst. 1 tr. ř.).

28. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019, byl obviněný M. A. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, který spáchal nejméně dne 26. 1. 2019.

29. Pro posouzení věci je relevantní nesporně ustanovení § 12 odst. 11 tr. ř., který se podle ustálené judikatury vztahuje rovněž na trvajících trestný čin. Sdělení obvinění tedy přerušuje páchaní tohoto trestného činu a tvoří předěl, od kterého se další jednání posuzuje jako samostatný skutek. Bylo-li o uvedeném trestném činu konáno zkrácené přípravné řízení, nastávají účinky sdělení obvinění ve smyslu ustanovení § 12 odst. 11 tr. ř. až doručením návrhu na potrestání obviněnému (viz rozhodnutí uveřejněné pod č. 32/2007 Sb. rozh. tr., obdobně i usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. [15 Tdo 887/2014](#), uveřejněné pod č. 17/2015 Sb. rozh. tr.).

30. Dovolatel přiléhavě upozornil, že rozhodnutí odvolacího soudu je rozporné již z toho důvodu, že tento soud ve výroku svého rozhodnutí – bez opory ve znění výroku o vině v trestním příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, a bez bližšího vysvětlení či

odůvodnění výslovně uvedl, že trestné činy, kterými byl obviněný M. A. uznán vinným rušenými výroky trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, tj. přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, byly spáchány v jednočinném souběhu. Pokud tedy odvolací soud uznal obviněného vinným přečinem krádeže, jehož se měl dopustit skutkem spáchaným dne 6. 12. 2018 a současně zastavil jeho trestní stíhání pro skutek spočívající v tom, že se dne 6. 12. 2018 zdržoval na území České republiky, pak obviněného pro (podle jeho závěrů) tentýž skutek současně jednak odsoudil a jednak ohledně téhož skutku zastavil trestní stíhání. Totéž platí i ve vztahu ke skutku spáchanému dne 10. 9. 2018, kde odvolací soud uznal obviněného vinným krádeží spáchanou v provozovně H. v L. v XY a současně zastavil trestní stíhání pro skutek spočívající v tom, že se obviněný v inkriminované době zdržoval na území České republiky.

31. V obecné rovině je vhodné předeslat, že pro posouzení otázek souvisejících se souběhem trestných činů je rozhodující vymezení pojmu „skutek“ a ujasnění si, kdy jde o jeden skutek a kdy o více skutků. Vícečinný souběh předpokládá více skutků (samostatných útoků) a každý z nich se posuzuje jako samostatný trestný čin. Naproti tomu při jednočinném souběhu jde o skutek jediný. Trestní zákoník ani trestní řád pojem skutku blíže nedefinují, byť se o něm na více místech zmiňují (např. § 92 odst. 2 tr. zákoníku, § 220 odst. 1 tr. ř.), a vymezení tohoto pojmu je tedy ponecháno teorii trestního práva a soudní praxi. Skutek je určitá událost ve vnějším světě záležející v jednání člověka, která může mít znaky jednoho trestného činu, dvou i více trestných činů (jednočinný souběh), anebo nemusí vykazovat znaky žádného trestného činu. Za jeden skutek se v nauce i praxi považují všechny ty projevy vůle pachatele navenek, které jsou příčinou následku významného z hlediska trestního práva, pokud jsou zahrnuty zaviněním (k tomu srov. rozhodnutí pod č. 8/1985 Sb. rozh. tr.).

32. Podstatu skutku tvoří jednání. Jednání jako projev vůle ve vnějším světě může záležet jak v jednání omisivním, tak komisivním a může být spáchano úmyslně i z nedbalosti. Rámec aktů zahrnutých do jednání je však určen trestněprávně relevantním konkrétním následkem, jehož musí být jednání příčinou. Jde o následek, který je znakem některého jednotlivého trestného činu. Následek ve své konkrétní podobě spojuje dílčí útoky, akty do jednoho skutku a zároveň umožňuje dělit chování člověka na různé skutky (např. k tomu, aby šlo o jediný skutek, musí být výstřel příčinou usmrcení). K tomu, aby mohlo jít o jeden skutek, je třeba, aby akt jednání byl příčinou následku, který je znakem skutkové podstaty některého trestného činu, a v době jednání pachatel jednal zaviněně, resp. aby jednal v té formě zavinění, která je relevantní pro příslušnou skutkovou podstatu. Hlediskem, které rozlišuje lidské jednání do skutků významných pro trestní právo, je následek. Při posuzování souběhu je tedy třeba především rozhodnout, zda je tu v konkrétním případě jediný skutek nebo více skutků (k tomu srov. NOVOTNÝ, O., VANDUCHOVÁ, M., ŠÁMAL, P. a kol. Trestní právo hmotné. Obecná část. 6. vydání, Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2010, s. 334 až 336, JELÍNEK, J. a kol. Trestní právo hmotné. Obecná část. Zvláštní část. 4. vydání. Praha: Leges, 2014, s. 342 až 345; dále např. rozhodnutí uveřejněné pod č. 60/2012 Sb. rozh. tr., usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2002, sp. zn. [II. ÚS 143/02](#)). Posuzováno právě z hledisek výše uvedených však nelze shledat jediný rozumný důvod, pro který by bylo možné nahlížet na jednání obviněného kvalifikované jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a jeho jednání vykazující znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, kterými byl obviněný uznán vinným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, jako na jeden skutek. Obvodní soud pro Prahu 2 správně a opodstatněně spatřoval v jednání obviněného dva skutky a každý z nich posoudil jako samostatný přečin. Přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku byly spáchány nikoliv v jednočinném, ale ve vícečinném souběhu (ostatně právě takovému závěru nasvědčuje co do procesního postupu i

rozhodnutí odvolacího soudu).

33. Jak uvedl i nejvyšší státní zástupce, s odvolacím soudem je třeba souhlasit v tom směru, že přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku je trestným činem trvajícím. Trvajícím trestným čin je takový čin, kterým pachatel vyvolá protiprávní stav, jež následně udržuje. Znak trvání se vyznačuje plynulostí navozeného protiprávního stavu, který existuje nepřetržitě až do jeho ukončení. Trestné činy trvajícím se posuzují jako jediné jednání, ať protiprávní stav trvá sebedéle. Zákonodárce při vymezení trvajícím trestného činu spatřuje škodlivost činu právě v tom, že pachatel udržuje protiprávní stav a postihováno je toto udržování protiprávního stavu (viz rozhodnutí uveřejněné pod č. 17/2015 Sb. rozh. tr.). Obviněný M. A. se dopouštěl uvedeného přečinu jediným kontinuálním jednáním, když po propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého mu ve věci Městského soudu v Praze vedené pod sp. zn. 4 T 7/2007 nikdy nevycestoval z území České republiky a neoprávněně se zde zdržoval, čímž udržoval protiprávní stav spočívající v nerespektování uloženého trestu vyhoštění. Takovéto jednání nelze rozdělit na jednotlivé dílčí útoky. I v případě trvajícím trestných činů, jak již bylo uvedeno, ale platí, že mezníkem, jenž z hlediska § 12 odst. 11 tr. ř. ukončuje jeden trvajícím trestný čin, který naplňuje znaky takového trestného činu, a odděluje ho od dalšího, je sdělení obvinění. Pojmem „pokračuje-li v jednání“ uvedeným v § 12 odst. 11 tr. ř. se zde totiž nerozumí jen pokračování v jednání při „pokračování v trestném činu“, ale i pokračování v jednání při „trestných činech trvajícím a hromadných“ (arg. „pokračováním v jednání“ jsou i jednotlivé dílčí akty u trestných činů hromadných a udržování protiprávního stavu u trestných činů trvajícím, a nikoli tedy jen dílčí akty pokračování v trestném činu; jde tedy o širší pojem než pokračování v trestném činu). Sdělení obvinění tedy přerušuje páčání tohoto trestného činu a tvoří předěl, od kterého se další jednání posuzuje jako samostatný skutek. To však odvolací soud ve svém rozhodnutí nerespektoval.

34. Řízení vedenému u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 8 T 132/2018 předcházelo zkrácené přípravné řízení vedené u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 pod sp. zn. 1 ZK 256/2018, přičemž návrh na potrestání obviněného M. A. pro přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku byl Obvodnímu soudu pro Prahu 2 doručen dne 8. 12. 2018. Tento návrh soud doručil obviněnému do vlastních rukou dne 9. 12. 2018 (tohoto dne mu bylo „sděleno obvinění“). Pokud tedy obviněný i po dni 9. 12. 2018 nadále setrval na území České republiky, je toto jednání ve smyslu § 12 odst. 11 tr. ř. nutno posoudit již jako nový skutek.

35. Jestliže byl obviněný rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019, uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, který spáchal nejméně dne 26. 1. 2019, pak tato rozhodnutí nemohla založit překážku věci rozsouzené ve smyslu § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. ve vztahu ke skutku spočívajícímu v nerespektování uloženého trestu vyhoštění a neoprávněném pobytu na území České republiky v době před 9. 12. 2018, resp. podle výroků soudních rozhodnutí ve dnech 10. 9. 2018 a 6. 12. 2018, a nemohla tudíž založit zákonný důvod pro zastavení trestního stíhání podle § 223 odst. 1 tr. ř. z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. pro skutky kvalifikované jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. ř. popsané v korespondujícím výroku odvolacího soudu. Tento závěr se však nijak nedotýká vzájemného vztahu mezi „útoky“, jichž se obviněný měl dopustit dne 10. 9. 2018 a nejméně dne 6. 12. 2018, a to ohledně závěru, že přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku je trestným činem trvajícím (nelze jej rozdělit na jednotlivé dílčí útoky), jehož páčání přerušilo doručení návrhu na potrestání obviněnému dne 9. 12. 2018. Bude proto na odvolacím soudu, aby se zabýval otázkou přípustnosti trestního stíhání obviněného pro jednání kvalifikované jako označený přečin, jehož se měl dopustit dne 10. 9. 2018.

36. Nejvyšší soud sdílí také názor nejvyššího státního zástupce, že odvolací soud nepostupoval správně ani při rozhodování o trestu. Za určující okolnost je nutno z hlediska posouzení podmínek pro ukládání souhrnného trestu považovat doručení trestního příkazu ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 8 T 132/2018 obviněnému M. A. dne 9. 12. 2018. Trestní příkaz má povahu odsuzujícího rozsudku, přičemž účinky spojené s vyhlášením odsuzujícího rozsudku nastávají ve smyslu § 314e odst. 8 tr. ř. doručením trestního příkazu obviněnému. Datum 9. 12. 2018 je tedy nutno považovat též za datum vyhlášení odsuzujícího rozsudku ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku.

37. Skutek, kterým byl obviněný uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 6 T 9/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 5 To 107/2019, byl spáchán až po tomto datu, konkrétně dne 26. 1. 2019. Se skutky, pro které byl obviněný stíhán v nyní posuzované trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 3 T 60/2019 (ze dne 10. 9. 2018), jakož i ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 8 T 132/2018 (ze dne 6. 12. 2018), tudíž nemohl být v souběhu. Dovolatel správně upozornil, že v tomto ohledu zjevně pochybil i soud prvního stupně, který sice ukládal souhrnný trest ve vztahu k trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, avšak zároveň i jako trest společný též za (přejatý) skutek, který byl spáchán po tomto datu. Uložení souhrnného (popřípadě i společného) trestu tak v nyní posuzované trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 3 T 60/2019 přicházelo v úvahu výlučně ve vztahu k trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 12. 2018, sp. zn. 8 T 132/2018, který nabyl právní moci dne 19. 12. 2018.

38. Odvolací soud tedy nesprávně posoudil existenci důvodu nepřijatelnosti trestního stíhání podle § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. a v důsledku toho rozhodl o zastavení trestního stíhání, aniž byly splněny podmínky pro takové rozhodnutí, a toto rozhodnutí je tak zatíženo vadou ve smyslu § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř. Vzhledem k nesprávnému užití ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku o ukládání souhrnného trestu pak výrok o trestu v rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na jiném nesprávném hmotněprávním posouzení, čímž své rozhodnutí Městský soud v Praze zatížil též vadou ve smyslu § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř.

39. Nejvyšší soud z podnětu dovolání nejvyššího státního zástupce podaného v neprospěch obviněného M. A. za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 tr. ř. zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2020, sp. zn. 7 To 79/2020. Zrušil také všechna další rozhodnutí obsahově navazující na zrušené rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a Městskému soudu v Praze přikázal, aby věc obviněného v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.